

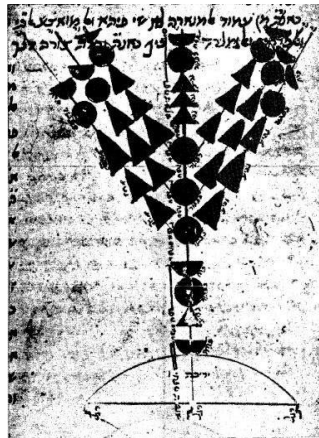
המנורה

וְעָשִׂיתָ מְנֹרֶת, זָהָב טָהוֹר; מִקְשָׁה תַעֲשֶׂה הַמְּנֹרָה, יִרְכָּה וְקָנָה, גְּבִיעֵיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ, מִמֶּנָּה יִהְיוּ. וְשֵׁשׁ קָנִים, יֵצְאִים מִצְדֵּיהָ: שְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה, מִצְדָּה הָאֶחָד, וְשְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה, מִצְדָּה הַשֵּׁנִי. שְׁלֹשָׁה גְבָעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְהָ הָאֶחָד, כַּפְתֹּר וּפְרָח, וְשְׁלֹשָׁה גְבָעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְהָ הָאֶחָד, כַּפְתֹּר וּפְרָח; כֵּן לְשֵׁשׁת הַקָּנִים, הֵי־צְאִים מִן-הַמְּנֹרָה. וּבַמְּנֹרָה, אֶרְבָּעָה גְבָעִים: מִשְׁקָדִים--כַּפְתֹּרֶיהָ, וּפְרָחֶיהָ; וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה, וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה, וְכַפְתֹּר, תַּחַת-שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה--לְשֵׁשֶׁת, הַקָּנִים, הֵי־צְאִים, מִן-הַמְּנֹרָה: כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקִנְתָּם, מִמֶּנָּה יִהְיוּ; כֻּלָּה מִקְשָׁה אַחַת, זָהָב טָהוֹר: שְׁמוֹת כֹּה לֹא- 17

מיקום המנורה היה בקודש.
המנורה היתה עשויה מקשה אחת זהב טהור.
שלושה קנים מצד אחד ושלושה קנים מצדה השני.

משקלה- ככר.

(מראה המנורה לפי שיטת הרמב"ם)

אָרוֹן הַבְּרִית

וְעָשׂוּ אָרוֹן, עֲצֵי שִׁטִּים: אֲמָתִים וַחֲצֵי אַרְכּוֹ, וְאֲמָה וַחֲצֵי רַחְבּוֹ, וְאֲמָה וַחֲצֵי, קָמְתוֹ. וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר, מִבֵּית וּמְחוּץ תַּצְפְּנֶנּוּ; וְעָשִׂיתָ עָלָיו זָר זָהָב, סָבִיב. וַיְצַקְתָּ לוֹ, אֶרְבַּע טַבַּעֲתֵי זָהָב, וְנִתְתְּהָ, עַל אֶרְבַּע פְּעֻמֹּתָיו; וְשִׁתִּי טַבַּעֲתָ, עַל-צִלְעוֹ הַשְּׂנִיטָה. וְעָשִׂיתָ בְדֵי, עֲצֵי שִׁטִּים; וְצִפִּיתָ אֹתָם, זָהָב. וְהִבֵּאתָ אֶת-הַבָּדִים בְּטַבַּעֲתָ, עַל צִלְעֵת הָאָרוֹן, לְשֵׂאת אֶת-הָאָרוֹן, בָּהֶם. בְּטַבַּעֲתָ הָאָרוֹן, יִהְיוּ, הַבָּדִים: לֹא יִסְרוּ, מִמֶּנּוּ. וְנִתְתָּ, אֶל-הָאָרוֹן--אֶת, הָעֵדוּת, אֲשֶׁר אִתָּן, אֱלֹהֶיךָ. וְעָשִׂיתָ כַּפְתֹּר, זָהָב טָהוֹר: אֲמָתִים וַחֲצֵי אַרְבָּה, וְאֲמָה וַחֲצֵי רַחְבָּה. וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרָבִים, זָהָב; מִקְשָׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם, מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפְתֵּר. וְעָשִׂה כְּרֹבֵב אֶחָד מִקְצֵה, מִזֶּה, וְכְרֹבֵב-אֶחָד מִקְצֵה, מִזֶּה; מִן-הַכַּפְתֵּר תַעֲשֶׂה אֶת-הַכְּרָבִים, עַל-שְׁנֵי קְצוֹתָי וְהָיוּ הַכְּרָבִים פְּרָשִׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה, סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל-הַכַּפְתֵּר, וּפְנִיָהֶם, אִישׁ אֶל-אָחִיו; אֶל-הַכַּפְתֵּר--יִהְיוּ, פְּנֵי הַכְּרָבִים. וְנִתְתָּ אֶת-הַכַּפְתֵּר עַל-הָאָרוֹן, מִלְּמַעְלָה; וְאֶל-הָאָרוֹן--תִּתֵּן אֶת-הָעֵדוּת, אֲשֶׁר אִתָּן אֱלֹהֶיךָ שְׁמוֹת פָּרֶךְ כ"ה, י'-כ"א.

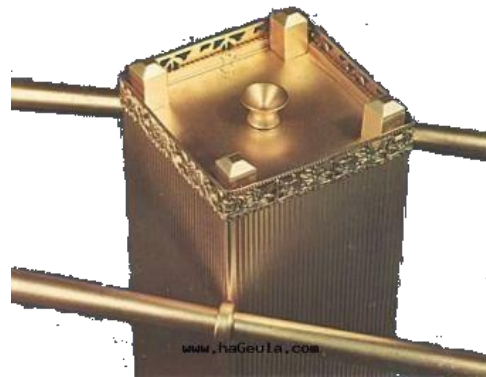
ארון הברית- ארון העדות היה בתוך קודש הקדשים.
בו נשמרו לוחות הברית.
הארון היה עשוי מעצי שיטה, ומצופה זהב מצידו החיצוני והפנימי.
גודלו- אמתים וחצי אורכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו
בכל פינה טבעת זהב. שתי טבעות מצד אחד ושתי טבעות מהצד השני. בתוכם הכניסו את מוטות העץ- מצופים הזהב איתם נשאו את הארון.
למעלה מסביב היה זר זהב. ומעל- כפורת זהב טהור. אמתיים וחצי אורכה ואמה וחצי רוחבה.
על הכפורת שני כרובים מקשה אחת- משני צידי הכפורת ובכנפיהם סוככים על הכפורת.
על פי הגמרא, הארון היה מורכב משלושה ארגזים פתוחים מלמעלה אחד בתוך השני. הארגז הפנימי עשוי זהב, האמצעי עשוי עצי שיטים והחיצוני גם הוא מזהב. השפה העליונה מחופה בזהב וכך מתקיים הציווי "מבית (מבפנים) ומחוץ תצפנו (זהב)".

מזבח הזהב

וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחַן עֲצֵי שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: אִמָּה אָרְכוֹ וְאִמָּה רָחְבוֹ רְבֹוע יְהִיָּה וְעָשִׂיתָ לוֹ זָרָהּ סָבִיב. וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגָּרַת טַפַּח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זָרָהּ לְמִסְגָּרָתוֹ סָבִיב. וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבְעוֹת זָהָב וְנָתַתָּ אֶת הַטַּבְעוֹת עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו. לַעֲמֵת הַמִּסְגָּרַת תַּהַיִּין הַטַּבְעוֹת לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׂאת אֶת הַשְּׁלֶחָן. וְעָשִׂיתָ אֶת הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא בָם אֶת הַשְּׁלֶחָן. וְעָשִׂיתָ קַעֲרֹתָיו וְכַפְתָּיו וְקִשּׁוֹתָיו וּמִנְקִיתָיו אֲשֶׁר יִסֹּף בָּהֶן זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם. וְנָתַתָּ עַל הַשְּׁלֶחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנֶי תָמִיד. שְׁמוֹת פָּרַק כ"ה, כ"ג-ל'
לְךָ שְׂמָה: שְׁמוֹת ל', א-ו

מִזְבֵּחַ הַזָּהָב, הַנִּקְרָא גַם מִזְבֵּחַ הַקְטוֹרֶת וְגַם הַמִּזְבֵּחַ הַפְּנִימִי (לְהַבְדִּילוֹ מֵהַמִּזְבֵּחַ הַשֵּׁהִי מִחוּץ לְהֵיכָל), הִיָּה מוֹצֵב בְּתוֹךְ הֵיכָל (אֲבָל לֹא בְּתוֹךְ קוֹדֶשׁ הַקּוֹדְשִׁים). מִיְקוּמוֹ הִיָּה בְּמִרְכָּז בֵּין הַמְּנוֹרָה לְבֵּין שׁוֹלְחַן לֶחֶם הַפָּנִים וּמִשׁוֹךְ מַעֲט כִּלְפֵי הַפֶּתַח. עַל מִזְבֵּחַ הַזָּהָב הָיוּ הַכֹּהֲנִים מְקַטְרִים אֶת הַקְטוֹרֶת בְּכָל יוֹם פַּעֲמִיִּים - בְּבוֹקֵר וּבֵּין הָעֶרְבִיִּים.

הַמִּזְבֵּחַ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצֵי שִׁטִּים וְצוֹפָה בְּזָהָב טָהוֹר. גוֹבְהוֹ הִיָּה שְׁתֵּי אַמּוֹת וְשִׁטְחוֹ אַמָּה עַל אַמָּה. הָיוּ לוֹ טַבְעוֹת בְּצַדָּדָיו שֶׁבָּהֶן הָיוּ מוֹטוֹת שְׁנוּעָדוֹ לְנִשְׂיֵאתוֹ (כַּאֲשֶׁר הַמִּשְׁכָּן הִיָּה נִידָד), וּבְרֵאשׁוֹ הִיָּה זָר עֹשׂוֹי זָהָב. כְּמוֹ כֵן הָיוּ לוֹ קַרְנוֹת - מַעֲיֵן קוֹבִיּוֹת - בְּכָל אֶחָד מֵאַרְבַּע פִּינּוֹתָיו.

שולחן לחם הפנים

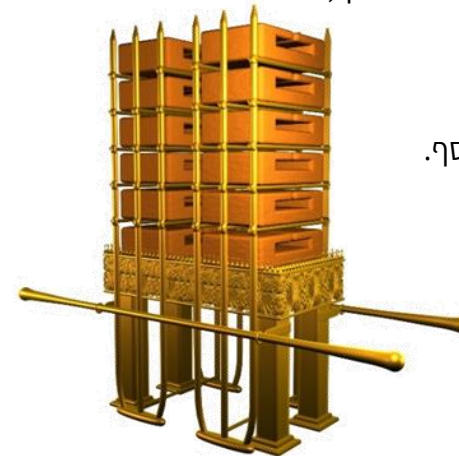
וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחַן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָתִים אָרְכוֹ וְאִמָּה רָחְבוֹ וְאִמָּה וְחֲצֵי קָמְתוֹ. וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לוֹ זָרָהּ סָבִיב. וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגָּרַת טַפַּח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זָרָהּ לְמִסְגָּרָתוֹ סָבִיב. וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבְעוֹת זָהָב וְנָתַתָּ אֶת הַטַּבְעוֹת עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו. לַעֲמֵת הַמִּסְגָּרַת תַּהַיִּין הַטַּבְעוֹת לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׂאת אֶת הַשְּׁלֶחָן. וְעָשִׂיתָ אֶת הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא בָם אֶת הַשְּׁלֶחָן. וְעָשִׂיתָ קַעֲרֹתָיו וְכַפְתָּיו וְקִשּׁוֹתָיו וּמִנְקִיתָיו אֲשֶׁר יִסֹּף בָּהֶן זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם. וְנָתַתָּ עַל הַשְּׁלֶחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנֶי תָמִיד. שְׁמוֹת פָּרַק כ"ה, כ"ג-ל'

שולחן לחם הפנים היה בקודש.

אורך השולחן היה 2 אמות, רחבו היה אמה אחת, וגובהו היה אמה וחצי. הוא היה מצופה זהב טהור, ומסביבו היה עיטור שהקיף את השולחן, לפי דעות מסוימות הוא היה מעל לוחית השולחן, ולפי דעות אחרות בראשונים הוא היה מתחתיה.

בצידי השולחן היו בדים - מוטות עץ מצופים זהב, ששימשו לנשיאת השולחן ממקום למקום, באופן מכובד, מבלי לאחוז בשולחן עצמו.

על השולחן, היו שנים עשר לחמי הפנים שהיו מונחות על קנים שהיו נתונות בגובה השולחן בתוך סניפין ארוכין משני הצדדים, ומידי שבת הוחלף, והכוהנים אכלו את לחם הפנים.

על שולחן לחם הפנים היו מונחים שני בזיכי לבונה במשך כל השבוע, ובשבת הוקטרו לאחר קורבן מוסף.

הכיור

וְעִשִּׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֵצָה, וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ, וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם. וְרַחֲצוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם. שְׁמוֹת ל', י"ח-י"ט

הכיור הוא מכל מנחשת המכיל מים, ומותקנים בו ברזים שדרכם הכהנים יוצקים את המים על גופם (בדומה למיחם שלי ימינו).

הכיור עמד על בסיס (כן) המופרד ממנו, וגם הוא עשוי נחושת. הכיור נמצא בחצר המשכן, בין ההיכל למזבח העולה, והמפרשים מסבירים שהדבר נועד כדי להזכיר למי שבא לעבוד בהיכל או במזבח לרחוץ לפני כן.

בתורה לא נקבע לכיור גודל קבוע או צורה קבועה, בניגוד לכלים אחרים, כדוגמת ארון הברית, שולחן לחם הפנים ומזבח הקטורת, שהם מרובעים שאורכם רחבם וגובהם מפורש בתורה. משמעות הדבר, שמבחינת ההלכה ניתן ליצור כיור ללא הגבלה על גודלו וצורתו, ובלבד שיהיה מנחשת. עם זאת, חז"ל דייקו מפסוקי התורה: "ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו" שהכיור צריך להכיל מים בכמות המספיקה לארבעה כהנים לפחות. על פי ניסויים שנערכו במכון המקדש, כמות המים המספיקה לקידוש ידיים ורגלים נאמדת בליטר בערך, ומכאן שעל הכיור להכיל לפחות ארבעה ליטרים.

מזבח העולה

וְעִשִּׂיתָ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ, עֲצֵי שִׁטִּים: חָמֵשׁ אַמּוֹת אַרְבֵּי וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רָחֵב, רְבֹעַ יְהִיָּה הַמִּזְבֵּחַ, וְשִׁלֹּשׁ אַמּוֹת, קָמְתוֹ. וְעִשִּׂיתָ קַרְנֹתָיו, עַל אַרְבַּע פְּנֵיתָיו--מִמֶּנּוּ, תַּהְיִין קַרְנֹתָיו; וְצִפִּיתָ אֹתוֹ, נְחֹשֶׁת. וְעִשִּׂיתָ סִירְתָיו, לְדִשְׁנוֹ, וְיָעִיזוּ וּמִזְרְקֹתָיו, וּמִזְלָגָתָיו וּמִחַתְתֹתָיו; לְכֹל-כְּלִי, תַעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת. וְעִשִּׂיתָ לוֹ מִכְבָּר, מַעֲשֶׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת; וְעִשִּׂיתָ עַל-הָרֶשֶׁת, אַרְבַּע טְבַעֲת נְחֹשֶׁת, עַל אַרְבַּע קְצוֹתָיו. וְנָתַתָּה אֹתָהּ, תַּחַת כְּרֶכֶב הַמִּזְבֵּחַ--מִלְמָטָה; וְהִיְתָה הָרֶשֶׁת, עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ. וְעִשִּׂיתָ בָדִים לַמִּזְבֵּחַ, בְּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים; וְצִפִּיתָ אֹתָם, נְחֹשֶׁת. וְהֻבָּא אֶת-בְּדָיו, בְּטַבַּעַת; וְהָיוּ הַבְּדִים, עַל-שְׁתֵּי צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ--בְּשֵׂאת אֹתוֹ. נְבוּב לְחֹת, תַעֲשֶׂה אֹתוֹ: כַּאֲשֶׁר הָרָאָה אֹתָךְ בְּהָר, כִּן יַעֲשֶׂה. שְׁמוֹת כ"ז, א-ח

מזבח העולה מכונה גם מזבח החיצון כיון שהוא עמד בעזרה מחוץ להיכל בבית המקדש. השם מזבח העולה בא להבדיל בין המזבח העומד בעזרה, ועליו מקריבים קרבנות, ובין מזבח הקטורת, הקטן יותר, שעמד בהיכל, ושימש להקטרת קטורת.

המזבח היה ממוקם בעזרה. והיה עשוי מעצי שיטים ומצופה נחושת. המזבח היה רבוע, אורכו ורוחבו היו חמש אמות (כשניים וחצי מטרים) וגובהו שלש אמות (כמטר וחצי).

בארבע פינות המזבח בלטו קרנות. בין הלוחות שהרכיבו את המזבח היה חלל, אותו מילאו באדמה בכל מקום שבו הציבו את המשכן.

(התמונה מתוך סרטון של המדרשה לידע המקדש)